

die Ausstellung

OSTBAHN: Reisen in Raum und Zeit

Künstler / artyści: Kerim Cinar, Szymon Wojtyła, Christine Jaschek
Lucas Glinkowski, Peter Müller, Janusz Kucharski, Karolina Bednorz
Katarzyna Ochocka

Wystawa
KOLEJ WSCHODNIA:
PODRÓŻE W CZASIE
I PRZESTRZENI

OSTBAHN: Reisen in Raum und Zeit

Sehr geehrte Damen und Herren,
liebe Freundinnen und Freunde von Schloß Trebnitz,

im Rahmen des Umbaus der ehemaligen Schmiede des Schlosses zu einem deutsch-polnischen Bildungs- und Begegnungszentrum veranstalteten wir diesen Sommer ein Bildhauersymposium, aus der eine jährlich stattfindende Tradition erwachsen soll. Neben dem aus der Gründerzeit stammenden Klinkerbau der „Alten Schmiede“ planen wir einen Ort für zeitgenössische Kunst, der den über 2000 Gästen unserer Bildungsstätte, den Trebnitzern und Touristen auch zukünftig vor einer altherwürdigen Kulisse die Begegnung mit moderner Kunst ermöglichen wird.

In diesem Sinne schrieben wir einen Wettbewerb aus und luden Künstlerinnen und Künstler zur Teilnahme ein. Das Thema „Ostbahn“ des Wettbewerbs erwuchs aus der Geschichte und Topografie von Trebnitz: eines brandenburgischen Dorfes an der vormaligen Ostbahnlinie gelegen, die Berlin mit Königsberg/Kaliningrad verbunden hat.

Aus über 50 Bewerbungen wurden acht Künstlerinnen und Künstler von einer deutsch-polnischen Jury zu dem zweiwöchigen Pleinair in Trebnitz eingeladen (20.07.2012-04.08.2012). Die Jury bestand aus Kunstprofessoren der Kunstakademien in Berlin-Weißensee (Prof. Liebmann), Düsseldorf (Prof. Tony Cragg) und Breslau (Prof. Podsiadly, Dr. Tomasz Opania), der Kuratorin des Polnischen Instituts in Berlin (Aneta Panek), dem Landrat von Märkisch-Oderland (Gernot Schmidt) sowie dem Vorsitzenden unseres Vereins (Christoph Berendt).

Gleichzeitig leiteten die Künstler im Schloss kreative Workshops für deutsche und polnische Jugendliche und weckten ihr Interesse an moderner Kunst.

Im Laufe der beiden Wochen sind acht Arbeiten entstanden, die sehr unterschiedliche Disziplinen repräsentieren: Fotografie, Malerei, Bildhauerei, konzeptionell-performative Arbeit, Design.

Am schönsten fand ich die Reaktionen der Besucher während des Pleinairs und auch der Vernissage, die von über hundert Personen besucht wurde. Diese waren ebenso unterschiedlich wie die Kunst selbst und dennoch konnte jeder etwas für sich entdecken. Menschen, die tagtäglich mit Kunst zu tun haben, waren ebenso angetan wie Besucher, die normalerweise mit moderner Kunst nicht allzuviel anfangen können.

Ich hoffe sehr, dass es Ihnen bei der Lektüre und der Betrachtung dieser Broschüre ähnlich ergehen wird.

Darius Müller

Leiter, Schloß Trebnitz

Bildungs- und Begegnungszentrum e.V.

Szanowni Państwo,
Drodzy Przyjaciele Zamku Trebnitz,

w ramach przebudowy dawnej kuźni zamku na polsko-niemieckie centrum kształcenia i spotkań zorganizowaliśmy sympozjum rzeźbiarskie, które chcielibyśmy by co roku tradycyjnie odbywało się w Zamku. W tym szacownym otoczeniu, obok budynku Starej Kuźni z jasnego klinkieru z okresu grynderskiego ma powstać miejsce spotkań ze sztuką współczesną dla ponad 2.000 gości naszego centrum kształcenia, mieszkańców Trebnitz oraz odwiedzających nas turystów.

Dlatego też rozpisaliśmy konkurs i zaprosiliśmy do udziału w nim artystów. Temat konkursu „Ostbahn“ („Kolej Wschodnia“) nawiązuje do historii oraz topografii Trebnitz, brandenburskiej miejscowości położonej na dawnej trasie Kolei Wschodniej łączącej Berlin z Królewcem/Kaliningradem.

Pośród ponad 50 kandydatur polsko-niemieckie jury wybrało ośmiu artystów i zaprosiło ich na dwutygodniowy plener do Trebnitz od 20.07.2012 do 04.08.2012. W skład jury wchodziło: profesorowie z Akademii Sztuk Pięknych w Berlin-Weißensee (Pan profesor Werner Liebmann), w Düsseldorfie (Pan profesor Tony Cragg) oraz we Wrocławiu (Pan profesor Leon Podsiadly oraz Pan doktor Tomasz Opania), Pani Kurator Instytutu Polskiego w Berlinie (Aneta Panek), Starosta Powiatu Märkisch-Oderland (Gernot Schmidt) oraz Przewodniczący Stowarzyszenia Zamek Trebnitz (Christoph Berendt).

Równocześnie artyści mieli możliwość zainspirowania polskiej i niemieckiej młodzieży realizując z nią w roli referentów warsztaty artystyczne w Zamku Trebnitz.

W trakcie tych dwóch tygodni pleneru powstało osiem prac reprezentujących różnorodne dyscypliny sztuki: fotografię, malarstwo, rzeźbę, prace koncepcyjno-performacyjne oraz design.

Najbardziej cenne były dla mnie reakcje odwiedzających w trakcie trwania pleneru, jak również później podczas wernisażu, na którym obecnych było ponad sto osób. Odczucia te były tak różne, jak sama sztuka, a pomimo tego każdy mógł znaleźć coś dla siebie. Ludzie, którzy na co dzień obcuja ze sztuką, byli tak samo zachwyceni, jak odwiedzający, którzy zwykle nie mają z nią zbyt wiele do czynienia.

Mam wielką nadzieję, że w trakcie czytania oraz przeglądania niniejszej broszurki, Państwo również doświadczą podobnych wrażeń.

Darius Müller

Kierownik

centrum kształcenia Zamek Trebnitz

Peter Müller

(*1981 Ruda) lebt und arbeitet in Düsseldorf. Seit 2007 studiert er an der Kunstakademie Düsseldorf, in der Klasse von Tony Cragg. Gruppenausstellungen: 2009 Projektraum-Bahnhof25.de. Kleve; 2010 Klasse Tony Cragg Kultur Bahnhof Eller Düsseldorf; Galerie Martina Diers Wuppertal; Städtische Galerie Kaarst Klasse Tony Cragg Kunstverein Oberhausen; „The show must go on“ hbk Saarbrücken; 2011 Reinraum e.V. (solo) Düsseldorf.

Die Arbeiten von Peter Müller basieren auf Beobachtungen seines unmittelbaren Umfelds. Ihn interessieren Dinge und Sachverhalte, die nicht hinterfragt werden, weil sie zum festen Bestandteil unseres Alltags geworden sind oder wir die Augen bereitwillig vor ihnen verschließen. Dabei geht es nicht darum, den Betrachter vorzuführen oder zu kritisieren, sondern ihn vielmehr für den eigenen Alltag zu sensibilisieren.

Peter Müllers Arbeit „Aufbruch“ verbindet den Kern eines Eichenstammes mit sehr fragilen Holzlamellen, die Bewegung, Schönheit und Wind symbolisieren können.

„Aufbruch / Przebudzenie”

(*1981 r. w Rudzie) mieszka i pracuje w Düsseldorfie, od 2007 roku studiuje na Akademii Sztuk Pięknych (Kunstakademie) w Düsseldorfie, w klasie Toniego Cragga. Wystawy zbiorowe: 2009 stowarzyszenie artystyczne Projektraum-Bahnhof25.de. Kleve; 2010 Klasa Toniego Cragga, stowarzyszenie Kultur Bahnhof Eller Düsseldorf; Galeria Martina Diers Wuppertal; Galeria Miejska (Städtische Galerie) Kaarst; Klasa Toniego Cragga, stowarzyszenie artystyczne Kunstverein Oberhausen; „The show must go on” Wyższa Szkoła Sztuk Pięknych (Hochschule der Bildenden Künste) Saarbrücken; 2011 Stowarzyszenie Reinraum e.V. Düsseldorf (solo).

Prace Petera Müllera bazują na obserwacjach jego najbliższego otoczenia. Przedmioty oraz stany rzeczy, co do których nie zadajemy sobie żadnych pytań, gdyż są one nieodzownymi elementami naszej codzienności lub chętnie przyzymkamy na nie oko. Jego celem nie jest jednak krytykowanie, czy ośmieszanie osób oglądających, lecz uwrażliwienie ludzi w stosunku do ich własnej codzienności.

Jego praca pt. „Przebudzenie” łączy środek pnia dębu za pomocą bardzo delikatnych drewnianych lamellek, które to mogą symbolizować ruch, piękno lub wiatr.

Lukas Glinkowski

(*1984 Kulm an der Weichsel) lebt und arbeitet in Düsseldorf, studiert seit 2007 an der Kunstakademie Düsseldorf, 2008 in der Klasse von Reinhold Braun und seit 2010 in der Klasse von Katharina Grosse. 2010 nahm er an der Ausstellung „2010 'Follow up' Ausgewählte Positionen aus dem Rundgang der Düsseldorfer Kunstakademie“ teil, 2011 präsentierte der Künstler seine Arbeiten im Projektraum Bahnhof25.de, Kleve.

„Lukas Glinkowski verbindet in seinen Arbeiten zwei Formen der Raumauffassung miteinander: einerseits die archaische Bildstrukturierung einer kindlichen Ästhetik, die Bildträger und Farb-Formbeziehung als flächiges Nebeneinander von narrativen Elementen begreift und andererseits die Modellierung der Bildfläche, die die Illusion eines Raumes auf einer Fläche spürbar werden lässt.“ (F. Bürschinger)

Lukas Glinkowski ist ein sehr vielseitiger Maler, der mit unterschiedlichen Materialien arbeitet. Nicht nur Farbe, sondern auch Wolle, Baumwolle und Silikon finden ihren Weg in seine Werke. Auch während des Trebnitzer Pleinairs entstand eine Arbeit aus diesen Elementen und erinnert in ihrer stofflichen Vielfalt an eine Landschaft aus der Vogelperspektive.

(*1984 r. w Chełmnie) mieszka i pracuje w Düsseldorfie, od 2007 roku studiuje na Akademii Sztuk Pięknych (Kunstakademie) w Düsseldorfie, w 2008 uczęszczał do klasy Reinholda Brauna, a od 2010 studiuje w klasie Kathariny Grosse. W 2010 wziął udział w wystawie 2010 "Follow up" - wybrane pozycje z wystawy prac studentów Akademii Sztuk Pięknych w Düsseldorfie, w 2011 artysta zaprezentował swoje prace na wystawie w Projektraum Bahnhof25.de, Kleve.

„Lukas Glinkowski w swoich pracach łączy ze sobą dwie formy pojmowania przestrzeni: z jednej strony pierwotną formę strukturyzacji obrazu dziecięcej estetyki, która to pojmuje nośniki obrazu oraz stosunek farb do kształtów, jako współistnienie narracyjnych elementów na płaszczyźnie, a z drugiej zaś strony modelowanie powierzchni obrazu, które to sprawia wrażenie iluzji przestrzennej na powierzchni.“ (F. Bürschinger)

Lukas Glinkowski jest wszechstronnym malarzem pracującym z różnymi materiałami, nie tylko z farbami, lecz także z wełną i bawełną, lub nawet z silikonem, jak w przypadku swojej pracy powstałej podczas pleneru w Trebnitz. Przypomina ona krajobraz widziany z lotu ptaka.

„Landschaft / Krajobraz“

Janusz Kucharski

(*1946 Breslau) studierte an der Staatlichen Hochschule für Bildende Künste (Państwowa Wyższa Szkoła Sztuk Plastycznych) in Breslau. Diplom an der Fakultät für Bildhauerei im Jahre 1971. Professor an der Akademie der Schönen Künste (Akademia Sztuk Pięknych) in Breslau, leitet ein Diplomatelier in der Fachrichtung Bildhauerei. Ausstellungen in Polen und im Ausland. Bildhauerische Projekte in Polen und in Österreich.

„Ich arbeite mit verschiedenen bildhauerischen Techniken. Das Material und die Art der Bearbeitung hängen von der Konzeption der Skulptur ab. In meinem Schaffen setze ich mich häufig mit der Natur im weiteren Sinne auseinander. Ich möchte den Menschen die Werte bewusst machen, die der Kontakt mit der Umgebung - der Welt der Natur - mit sich bringt. In meinen Werken arbeite ich mit synthetischen Formen, die ich bis an die Grenzen des Möglichen „reinige“. Ich versuche, eine natürliche Konzentration zu erlangen, sie als Träger von Inhalten herauszuarbeiten und ihre Aussage zu verstärken. Die Logik und Präzision sollen in meinen Arbeiten das Streben nach dem Ideal der Form und der Synthese ihrer Botschaft symbolisieren.“

(*1946 Wrocław) studiował w Państwowej Wyższej Szkole Sztuk Plastycznych we Wrocławiu. Dyplom z rzeźby w 1971 roku. Profesor w Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu, prowadzi pracownię dyplomującą na kierunku rzeźba. Wystawia w kraju i za granicą. Realizacje rzeźbiarskie w Polsce i w Austrii.

„Pracuję w różnych technikach rzeźbiarskich. Materiał i sposób jego obróbki jest podporządkowany koncepcji rzeźby. W mojej twórczości często pojawia się tematyka szeroko pojętej natury. Chciałbym uświadomić człowiekowi wartości, jakie niesie jego kontakt z otoczeniem – światem natury. W swoich pracach posługuję się formą syntetyczną, którą staram się „wyczyścić” do granic możliwości, by ukazać naturalną koncentrację, spotęgować jej wyraz, jako nośnika treści. Logika i precyzja zawarta w moich pracach ma symbolizować dążność do ideału formy i syntezy przekazu.“

„Unterwegs / W drodze“

Katarzyna Beata Ochocka

(* 1991 Kattowitz) studiert im dritten Jahr Design an der Eugeniusz-Geppert-Akademie für Schöne Künste (Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta) in Breslau im Atelier für Produktgestaltung und visuelle Identifikation.

Die Hauptinspiration dieser Skulptur war die ideale Form des Kubus, der zu einem dynamischen, geometrischen Monolith vervielfacht wurde. Es ist eine Skulptur, die sich sowohl durch ihren Nutz- als auch ihren Ausstellungscharakter auszeichnet. Auf der Skulptur befinden sich die wichtigsten Daten aus der Geschichte des Schlosses. Der historischen Epoche entsprechend wählte die Künstlerin die jeweiligen Schriftarten aus (u.a. Helvetica, Futura, P-22, Binner).

(*1991 r. w Katowicach) studiuje na III roku Wzornictwo (Design) na Wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta w pracowni projektowania produktu oraz identyfikacji wizualnej.

Główną inspiracją do powstania rzeźby była doskonała forma sześcianu, zwielokrotnionej do dynamicznego geometrycznego monolitu. Jest to rzeźba o charakterze użytkowym i wystawienniczym. Na rzeźbie znajdują się najważniejsze daty z historii zamku, przedstawione za pomocą kultowych czcionek (m.in. Helvetica, Futura, P-22, Binner) epokowo dobranych do daty.

„Würfel / Kostka“

Karolina Bednorz

(*1991 Loslau) „Zurzeit studiere ich im dritten Jahr Design mit der Spezialisierung Keramikgestaltung an der Eugeniusz-Geppert-Akademie der Schönen Künste (Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta) in Breslau. Ich beschäftige mich mit Installationen und Design.

Schloß Trebnitz ist ein Ort, an dem Menschen eine kurze Zeit verweilen, um sich dann wieder auf den Weg zu machen. Wenn sie Trebnitz jedoch wieder verlassen, sind sie nicht mehr dieselben Menschen wie bei ihrer Ankunft. Sie haben Erfahrungen und Ideen gewonnen, die sie auf ihrem Weg begleiten und sich bei jedem Schritt weiterentwickeln. Niemand weiß, wie, wo und wann dieser Prozess enden wird...”

(*1991 r. we Wodzisławiu Śląskim) „Obecnie jestem studentką III roku Wzornictwa (Design) na Wrocławskiej Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta w pracowni projektowania ceramiki. Zajmuję się tworzeniem instalacji oraz designem.

Myślę, że Schloß Trebnitz jest miejscem, do którego przyjeżdża się na chwilę, aby po chwili ruszyć w dalszą drogę. Jednak, opuszczając to miejsce, nie jest się już takim samym człowiekiem jak przed przyjazdem. Wynosi się stąd pewne doświadczenia i pomysły. Idee, które, gdy już powstają, rozwijają się z każdym krokiem. Nikt nie wie jak, gdzie i kiedy ten proces się zakończy...”

Szymon Wojtyła

(*1990 Tichau) studiert an der Eugeniusz-Geppert-Akademie für Schöne Künste (Akademia Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta) in Breslau.

Material und Objekt sind dazu da, um den Betrachter zur Arbeit an ihnen zu animieren. Diese Arbeit ist das Ziel meiner Kunst. Ich konzentriere mich auf die Gemeinsamkeiten. Ich greife sowohl auf die Interpassivität als auch die Interaktivität zurück, um eine physische Erkenntnis jeglicher Form von Werten zu ermöglichen. Auch intellektuelle Werte erforsche ich auf diese Weise. Ich glaube, dass der Mensch durch den direkten Kontakt des Körpers mit dem Objekt unbewusst Werte kodiert, die ihm helfen zu funktionieren.

Indem ich das Motiv des Rades, des Karussells und des Spiels gebrauche, versuche ich, auf alternative Entwicklungs- und Lösungswege gesellschaftlicher Umbrüche aufmerksam zu machen. Anders als die Macht-habenden erwarte ich also von den Menschen, dass sie gemeinsam Lösungen für aktuelle Probleme finden. Ich erwarte eine Mehrdeutigkeit der Fragen, Überlegungen und Antworten - einen gemeinsamen Diskurs auf möglichst vielen Ebenen.

(*1990 Tychy) studiuje na Akademii Sztuk Pięknych im. Eugeniusza Gepperta we Wrocławiu.

„Materiał i obiekt jest dla mnie po to, by dać szansę na wykonanie pracy odbiorcy. Ta praca jest celem sztuki którą daję. Skupiam się na tym co wspólne. Używam zarówno interpassywności jak i interaktywności, aby dać możliwość fizycznego poznania wartości również tych intelektualnych. Wierzę, że przez kontakt ciała z obiektami człowiek koduje na poziomie podświadomości wartości, które pomogą mu w funkcjonowaniu. Używając motywu koła, karuzeli i zabawy staram się dać alternatywny sposób znajdowania rozwiązań, przechodzenia przez zmiany społeczne, rewolucje.

Oczekuję więc od ludzi, inaczej niż współczesna władza, wspólnego znajdowania wyjść ze wspólnych społecznych kłopotów. Wieloznaczności pytań, odpowiedzi, zastanowień. Wspólnego dyskursu na maksymalnie wielu płaszczyznach.”

Kerim Cinar

(*1980 Silifke) absolvierte sein Kunststudium in Mersin (Türkei), sowie der Kunstakademie Düsseldorf, in der Klasse von Tony Cragg.

Die Skulpturen von Kerim Cinar erinnern an organische Gebilde. Die Oberflächen wecken beim Betrachter Assoziationen zu Rinde oder auch Gestein. Diesen natürlichen Eindruck bricht Cinar jedoch durch einen hohen Grad an Abstraktion. Auch das Einbringen technisch-mechanischer Strukturen konterkarieren den organischen Charakter seiner Werke. Cinar verwendet für seine meist monochromen Strukturen minimale, sich wiederholende Formen. Teils stellen diese sich im Raum als filigrane Strukturen dar, teils als in sich geschlossene Gebilde. Offene und rauhe Oberflächen erhalten glatte zum Gegenspieler. Mattheit spielt mit Glanz und organisch unregelmäßige Formen werden mit geometrischer Akuratheit konterkariert. Rigidität Geschlossenheit setzt Cinar Transparenz und freien Durchblick entgegen. Proportionen, Licht und Schatten werden austariert.

„Sich auf eine Reise zu machen, ist umständlich. Das Umständliche erfährt man auch ganz hautnah, wenn man versucht, durch das Tor durchzugehen – ein einfaches Durchschreiten ist nicht möglich. Ferner stehen die beiden Elemente des Tores in der Ost-West-Achse ausgerichtet.“ So beschreibt der Bildhauer seine Trebnitzer Arbeit.

(*1980 r. w Silifke) ukończył studia artystyczne w Mersin (Turcja) oraz na Akademii Sztuk Pięknych (Kunstakademie) w Düsseldorfie w klasie Toniego Cragga.

Rzeźby Kerima Cinara przypominają organiczne twory, ich powierzchnie czasem są podobne do kory, czasem także do skały. To naturalne wrażenie zostaje jednak złamane przez wysoki poziom abstrakcji prac, jak również poprzez wprowadzenie w nie techniczno-mechanicznych struktur. W swoich głównie monochromatycznych obiektach Cinar posługuje się minimalistycznymi i powtarzającymi się formami, które to w przestrzeni oddziaływania przedstawiają się częściowo jako filigranowe struktury, częściowo jako zamknięte w sobie formy. Zamknięte formy stoją naprzeciw otwartym, szorstkie powierzchnie naprzeciw gładkim, matowe naprzeciw świejącym się, organiczno-nieregularne formy naprzeciw geometrycznym, zamknięte przestrzenie naprzeciw prześwitom. Proporcje, światło i cienie zostają zrównoważone.

„Wyruszenie w podróż jest uciążliwe. Tej uciążliwości można również doświadczyć na własnej skórze próbując przejście przez tę bramę - nie da się jej tak po prostu przekroczyć. Poza tym oba elementy bramy ustawiono na osi wschód-zachód.” W ten sposób rzeźbiarz opisuje swoją powstałą w Trebnitz pracę.

Christine Jaschek

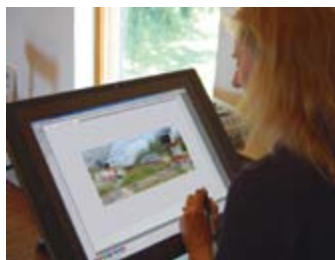
(*1971 Bremen) lebt und arbeitet in Wandlitz bei Berlin. 1995 bis 2000 studierte sie an der FAK Heiligendamm Innenarchitektur. Christine Jaschek ist eine Künstlerin mit vielen Begabungen. Alles, was sie berührt, verdichtet sich. Ihre Beziehungen zu Menschen, zu Freunden und besonders zu ihrer Familie strahlen eine ebensolche Intensität aus wie ihre Liebe zur Musik und natürlich auch zur Bildenden Kunst - ihrer Arbeit. (Tanja Zimmermann)

Die in Trebnitz entstandene Arbeit nimmt Bezug auf reale räumliche Situationen und Menschen dreier Nationen aus Gegenwart und Vergangenheit. Das Material wurde ihr von Personen zugetragen, die ihr im Laufe von vier Wochen real und virtuell begegneten. In der Auseinandersetzung mit Überlagerungen, Transparenzen, Linien und Bewegung und in der neuen Kontextualisierung einzelner Fragmente entsteht eine eigene Bildersprache. Es entsteht der Eindruck, man bewege sich durch Raum und Zeit.

(* 1971 r. w Bremie) mieszka i pracuje w Wandlitz pod Berlinem. Od 1995 do 2000 roku studiowała architekturę wnętrz w Studium Zawodowym Sztuk Użytkowych (Fachschule für Angewandte Kunst) w Heiligendamm. Christine Jaschek jest artystką o wielu talentach i wszystko, czego się dotknie, przybiera konkretnych form. Czy to jej relacje z ludźmi, w szczególności ze swoimi dziećmi i mężem, lub z przyjaciółmi, czy jej miłość do muzyki oraz do tworzenia obrazów - wszystko staje się bardzo intensywne. (Tanja Zimmermann)

Praca, która powstała w Trebnitz, odnosi się do realnych sytuacji przestrzennych i ludzi trzech narodów, z teraźniejszości i z przeszłości. A materiał do jej stworzenia dostarczyły osoby, z którymi się spotykała przez cztery tygodnie, wirtualnie oraz realnie. Poprzez nakładanie na siebie różnych obrazów, poprzez wykorzystanie zjawiska przejrzystości, zastosowanie linii i ruchu oraz łączenie pojedynczych fragmentów w nowy kontekst udaje jej się stworzyć swój własny język obrazu oraz wrażenie, że odbiorca porusza się w przestrzeni i czasie.

IMPRESSUM

Herausgeber / wydawca:
Schloß Trebnitz –
Bildungs- und Begegnungszentrum e. V.
Platz der Jugend 6
15374 Müncheberg OT Trebnitz
buero@schloss-trebnitz.de
www.schloss-trebnitz.de

Redaktion / redakcja: Darius Müller, Alexandra Goloborodko
Lektorat / lektorat: Natalie Wasserman
Übersetzung / tłumaczenie: Magdalena Stojer-Brudnicka
Gestaltung / grafika: Alexandra Goloborodko
Bilder / zdjęcia: Margrit Armitter, Annegret Gathow,
Wolfgang van Gulijk, Markus Nowak

Die Veranstaltung wird ermöglicht durch die Unterstützung des Kulturreferats für Pommern und Ostbrandenburg sowie des Europäischen Fonds für Regionale Entwicklung im Rahmen des Operationellen Programms zur grenzübergreifenden Zusammenarbeit Polen (Wojewodschaft Lubuskie) – Brandenburg 2007-2013, Small Project und Netzwerkprojektfonds der Euroregion Pro Europa Viadrina.

Projekt został umożliwiony przez wsparcie Pomorskiego Referatu Kultury oraz przez współfinansowanie ze środków Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Polska (Województwo Lubuskie) – Brandenburgia 2007-2013, Fundusz Małych Projektów i Projekty Sieciowe Euroregionu Pro Europa Viadrina.

Grenzen überwinden durch gemeinsame
Investition in die Zukunft.

Pokonywać granice poprzez wspólne
inwestowanie w przyszłość.

Schloß Trebnitz

Bildungs- und Begegnungszentrum e.V.
Platz der Jugend 6
15374 Müncheberg OT Trebnitz
Tel: 033477 51913, Fax: 033477 51915
www.schloss-trebnitz.de